

sesområde, udformning af bevis for retten til ydelser efter sundhedsloven m.v., tilskud til ydelser hos praktiserende sundhedspersoner og den offentlige rejsesygesikring.

Inden der afsluttes overenskomster med andre stater i medfør af § 233 i sundhedsloven, eller der i medfør af EU-retten indgås aftaler med andre medlemsstater om hel eller delvis undladelse af mellemstatslig refusion af sundhedsudgifter omfattet af EU-retten, skal indenrigs- og sundhedsministeren ligeledes indhente en udtalelse fra regionernes lønnings- og takstnævn jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 228, stk. 2, 2. pkt. i forslag til sundhedsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 228 i forslag til sundhedsloven.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 2, fastsætter, at regionernes lønnings- og takstnævn består af 9 medlemmer og stedfortrædere for disse, der beskikkes af finansministeren. De fem regionsråd har hver indstillingsret til 1 medlem og dennes stedfortræder. Regionsrådene er således repræsenteret i nævnet med i alt 5 medlemmer.

Kommunerne medfinansierer udgifterne på sundhedsområdet i form af et grundbidrag og et aktivitetsbestemt bidrag. Kommunerne medfinansierer endvidere regionernes udviklingsopgaver i form af et udviklingsbidrag. I det omfang, regionerne løser driftsopgaver for kommunerne på social- og specialundervisningsområdet, vil disse opgaver blive finansieret direkte af kommunerne gennem takstbetaling.

Repræsentanter fra kommunerne vil kunne sikre en koordinering mellem de offentlige arbejdsgivere, som vil kunne styrke den samlede arbejdsgiverside i overenskomst- og aftaleforhandlingerne. Det foreslås på den baggrund, at kommunerne repræsenteres i nævnet ved 2 medlemmer indstillet af KL. Staten repræsenteres i nævnet ved 2 medlemmer fra henholdsvis Finansministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet. De statslige repræsentanters opgave vil være at sikre, at de af nævnet forhandlede og indgåede bestemmelser om løn- og øvrige ansættelsesforhold i overenskomster og aftaler m.v. er i overensstemmelse med målsætningerne for udviklingen i de offentlige udgifter, og at overenskomster og aftaler m.v. ikke virker strukturelt forvridende under hensyn til den regionale finansieringsstruktur.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 3, fastsætter, at nævnet vælger en formand blandt de 5 medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra hvert af de 5

regionsråd. Beslutningen træffes ved stemmeflerhed af nævnet som helhed.

Til stk. 4 og 5

Det foreslås i § 37, stk. 4, at nævnets beslutninger træffes ved stemmeflerhed. Under henvisning til, at det primære hensyn for statens repræsentanter i nævnet er at sikre, at de af nævnet forhandlede og indgåede bestemmelser om løn- og øvrige ansættelsesforhold i overenskomster og aftaler m.v. er i overensstemmelse med målsætningerne for udviklingen i de offentlige udgifter, og at overenskomster og aftaler m.v. ikke virker strukturelt forvridende, jf. herved bemærkningerne til stk. 2, foreslås det i § 37, stk. 5, at udgangspunktet om stemmeflerhed som anført i stk. 4 modificeres således, at statens repræsentanter i nævnet kan modsætte sig nævnets beslutninger efter stk. 1. Modsættelse forventes kun at ske i helt særlige tilfælde. Indenrigs- og Sundhedsministeriets medlem i nævnet kan modsætte sig beslutninger efter stk. 1, om godkendelse af overenskomster efter sundhedslovens § 228, stk. 1, også af sundhedsfaglige hensyn, idet disse overenskomster i et vist omfang indeholder bestemmelser af sundhedsmæssig betydning for patienterne.

At modsætte sig nævnets beslutninger efter stk. 1 kræver en særskilt tilkendegivelse fra statens repræsentanter. Undlader statens repræsentanter at stemme for eller imod en given nævnetsbeslutning, betragtes dette således ikke i sig selv som en modsættelse. Såfremt statens repræsentanter i nævnet modsætter sig en beslutning efter stk. 1 indebærer dette, at beslutningen trods eventuel stemmeflerhed i det samlede nævn ikke lader sig gennemføre. Statens repræsentanter kan alene modsætte sig en beslutning, der ellers er stemmeflerhed for i det samlede nævn, og kan ikke erstatte denne af en anden beslutning. Statens repræsentanter kan ikke modsætte sig nævnets valg af formand efter stk. 3, men alene nævnets beslutninger efter stk. 1. Statens repræsentanter kan også modsætte sig nævnets beslutninger om fremgangsmåden ved nævnets behandling af en sag om beslutning efter stk. 1.

Til stk. 6

Bestemmelsen i § 37, stk. 6, fastsætter, under hensyn til, at nævnet alene omfatter personale ansat i regional tjeneste, at udgifterne ved nævnets virksomhed afholdes ligeligt af regionerne.

Til stk. 7

Det foreslås, at finansministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren i henhold til bestemmelsen i § 37, stk. 7, fastsætter nærmere regler for nævnets virksomhed. Det er hensigten at udmønte